

til, hvad der set fra et kommunalt Synspunkt er det mest tjenlige. Hvis man maatte finde det rigtig at slette Skattebestemmelsen eller Opholdsbestemmelsen, gør man det af kommunale Hensyn. Jeg tror for Resten slet ikke, at det Ting, som maatte fremgaa af Kommunevalg, vilde være særlig ivrigt for at slette Opholdsbestemmelsen og Skatteydelsen som Betingelse for Valgret til Landstinget. Naa, det kan der jo strides om; men Forandringen kommer i hvert Fald lige hurtigt, hvad enten vi faar det kommunevalgte Landsting eller ikke. Naar vi endelig kommer ind paa at drøfte, hvilket Alternativ vi skal vælge, lad os saa endelig ikke komme højere op, end at vi kan komme til Jorden igen, men gøre os klart, at hvad enten det bliver det ene eller det andet, kan det kritiseres; sammenlignet med det, vi har, er det dog noget saa stort, at vi maa være enige om at tage det, der har størst Udsigt til at kunne gennemføres.

Jeg skal slutte med at sige, at naar det ærede Medlem fra Skanderborg (R. Rasmussen) vilde lægge Skylden for, om vi eventuelt ikke fik en Grundlovsændring gennemført, over paa Venstre, indser jeg ikke, at han har nogen Berettigelse dertil, allermindst naar han selv saa stærkt understreger, at en Enkelthed — som jeg indrømmer er af stor Betydning — i det foreliggende Forslag for ham har saa meget at sige, at hvis han skal gaa med dertil, er det for ham at bide i det sure Æble. Det maatte dog alle vi, der holder paa en Forfatning, som hviler paa den lige og almindelige Valgret, kunne være enige om, at jo stærkere vi fremhæver vore Særønsker, vore Betæneligheder ved et og vor Kærlighed til et andet, des lettere gør vi det for dem, der helst ingenting vil have ud af Sagen, at forhindre dens Gennemførelse. Jeg skulde ikke være kommet ind paa disse Bemærkninger om Kommunevalg kontra Aldersgrænse, hvis ikke andre Medlemmer imod tidligere Praksis, synes jeg, var begyndt saa stærkt at fremhæve og understrege, at det er et Spørgsmaal, man tillægger saa stor Betydning; for den Slags kan Modstanderne benytte. Lad os være enige om, at hvor megen Vægt vi end lægger paa Enkelthederne, forsvinder de i den Grad ved Siden af det store ved Sagen, at vi hver for sig er rede til at sige: Kan vi blot faa sat den almindelige Valgret i Høj-sædet ogsaa for Landstingets Vedkommende, tager vi mere eller mindre

Resignation den af de to Enkeltheder, her er Tale om, som har størst Sandsynlighed for at skabe et Flertal og gaa igennem. Vi skulde sætte al vor Kraft ind paa at hindre, at de Uoverensstemmelser, der kan være om Enkelthederne, benyttes til at forhindre Sagens Gennemførelse af dem, der er dens virkelige Modstandere.

Jeg har følt Trang til at gøre disse Bemærkninger; maa jeg gøre endnu een? den har til en vis Grad en personlig Karakter. Det gjorde mig ondt at høre i Gaar det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen), i Dag — endnu stærkere — det ærede Medlem fra Skanderborg (R. Rasmussen) fremhæve, at hvis vi gav Kommunalbestyrelserne Ret til at vælge Landstinget, betød det en Forringelse af deres Kvalitet. Jeg vil som Venstremand have Lov til at hævde, at der ikke er den Kommune i Landet, hvor man ikke kan finde Venstremand, som er i Stand til at udføre det Arbejde, der skal gøres i en Kommune, saaledes som vi fra Venstres Side vil have det udført. Hvorfor i Alverden skulde vi da være nødt til at tage Mænd af de andre Partier? Jeg holder ogsaa paa, at Kommunalbestyrelserne ikke har med Storpolitik at gøre; men jeg holder tillige paa, at dem, jeg skal være med til at sætte ind i en Kommunalbestyrelse, hvad enten det er i København eller i en Landkommune, det skal være Folk, jeg har Tillid til paa alle Omraader, og jeg har størst Tillid til Venstremand. Det maa virkelig være en mærkelig Kommune, der var i den Situation; som det ærede Medlem fra Skanderborg skildrede, da han sagde, at han havde hørt endog en Socialdemokrat fortælle, at man kun kunde faa en Højremand til Sogneraadsformand, og at man risikerede at faa en daarlig Sogneraadsformand, hvis man lod være med at vælge den paagældende Mand. Jeg tror ikke, der er nogen Kommune i Landet, hvor man ikke kan finde virkelig dygtige Mænd til at røgte de Hverv, der paahviler Kommunalbestyrelsen, ogsaa indenfor det Parti, man politisk tilhører. Af Hensyn til Kommunalbestyrelserne, som jeg selv i mange Aar har tilhørt, vil jeg nedlægge Indsigelse imod den Paastand, at vi ved at give dem Ret til at vælge Landstinget skulde risikere ikke at faa de Mænd ind i Kommunalbestyrelsen, som vi har størst Tillid til.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.